

ԿՈՆՖԵՐԱՆՍ՝ ՆՎԻՐՎԱԾ ՀՈՎՍԵՓ ՕՐԲԵԼՈՒ ՀԻՇԱՏԱԿԻՆ

Լենինգրադի էրմիտաժում մարտի 20—25-ը կայացավ կոնֆերանս՝ «Մերձավոր Արևելք, Կովկաս, Միջին Ասիա. մշակույթների փոխադարձ կապի հարցը միջին դարերում» թեմայով՝ նվիրված ակադեմիկոս Հ. Օրբելու հիշատակին, Կոնֆերանսը ներածական խոսքով բացեց ակադեմիկոս Բ. Բ. Պրոտորովսկին, որը կանգ առավ էրմիտաժում արևելագիտության զարգացման և այդ գործում Հ. Օրբելու խաղացած կարևոր դերի վրա:

Բազմաթիվ զեկուցումներում մասնակիցները լուսարանեցին կարևոր հարցեր, որոնցից հայագիտությանը և կովկասագիտությանը առընչվում էին հետևյալները. Տ. Ա. Իզմայիլովա (Լենինգրադ)՝ «Անիի 1298 թ. պատկերազարդ ձեռագիրը», Ձեռագրի ծաղկողը, ըստ զեկուցողի, Արճեշի գրչության կենտրոնից էր: Է. Մ. Կուրխալովա (Երևան)՝ «XIV—XV դդ. Ղրիմում աշխատած հայ մանրանկարիչների արվեստի մասին», որտեղ արծարծվեց Ղրիմի հայ մանրանկարիչների և տեղական արվեստի ու ճարտարապետության փոխազդեցության հարցը: Ա. Ա. Իվանով (Լենինգրադ)՝ «Կուբալիի բարձրաքանդակները, նրանց պատմությունը և ուսումնասիրության հեռանկարները», որտեղ արծարծվեցին Դաղստանի X—XIV դդ. բարձրաքանդակների ճշգրիտ թվագրման և դրանց կրած իրանական և լիևական ազդեցության մասին հարցերը:

Օ. Խ. Խալիլալյանի (Մոսկվա) զեկուցումը նվիրված էր Սանահինի հուշարձանների ուսումնասիրության, վերակառուցման, ճարտարապետական անսամբլի ձևավորման էտապներին, Ն. Ս. Տոկարսկու զեկուցումը (Լենինգրադ)՝ «Ամբերդի ճարտարապետության մի քանի հարցերին»՝ Վրաստանի վաղաքրիստոնեական ճարտարապետության մի քանի հարցերին էր նվիրված Ս. Ս. Կակաբաձեի զեկուցումը, Ջեկուցողը մեծ կարևորություն տալով խորանի զարգացման հարցին, գտնում է, որ բազիլիկ եկեղեցիների բոլոր տեսակները Վրաստանում ստեղծվել էին IV—V դդ.: Յու. Ա. Միլլերը (Լենինգրադ)՝ «Ենեցեղեն սպասքը ճարտարապետական շինությունների զարգարման մեջ» զեկուցեց Բայբերդի միջնաբերդի պարիսպների երեսպատման ժամանակ օգտագործված հախճապակե սալիկների, սկուտեղների և այլ իրերի, ինչպես նաև XII—XIII դդ. այլ հու-

շարձաններում (Անի, Ամբերդ, Վրաստան և այլն) նկատվող նման երևույթի մասին:

Ա. Ն. Տեր-Ղևոնդյանը զեկուցեց 1965 թ. Ամբերդում հայտնաբերված ամիրսպասալար Զաքարեի և Իվանի արաբական արձանագրության մասին, որտեղ խնդրո առարկա գործիչները կոչված են «Արծրունի»։ Հ. Մ. Բաբիկյանը զեկուցեց բյուզանդական «Դիզենիս Ակրիտաս» էպոսի և «Սասունցի Դավթի» փոխհարաբերությունների հարցի մասին, ժխտելով նրանց որևէ աղբյուր, նա առնչակցություն է տեսնում հայկական էպոսի և բյուզանդական «Արմուրի»-ի որդու մասին ձգտական երգի միջև: Վ. Օ. Շաղախովսկայայի (Լենինգրադ) զեկուցումը նվիրված էր Փիլարտոս Վարձեմունու՝ էրմիտաժում պահվող արձիճե կնիքների ուսումնասիրությանը, այդ անձնավորության քաղաքական և ռազմական գործունեությանը XI դ. 70—80-ական թվականներին, Ա. Յա. Կակովիկը (Լենինգրադ)՝ ուսումնասիրության նյութ էր դարձրել հայկական արծաթյա մի քանի առարկաների, ձեռագրերի կազմերի արևմտյան տարրեր կրող պատկերազարկությունը:

Ա. Բ. Նուրիևի (Բաքու) զեկուցումը վերնագրված էր «Աղվանքի տարածքի վրա հայտնաբերված դրսից ներմուծված առարկաները», Հնագիտական պեղումների ժամանակ հայտնաբերված խեցուց, ապակուց, մետաղից, քարից պատրաստված առարկաները և իրերը զեկուցողի կարծիքով ծագում են Իրանից, Մերձավոր և Միջին Արևելքից: Ռ. Բ. Գեյդուկը (Բաքու) զեկուցեց «Աղվանից եկեղեցու կազմակերպման և զարգացման հիմնական էտապների մասին», ցույց տալով, որ քրիստոնեությունը I—II դդ. Աղվանք է մուտք գործել իբրև թե ուղղակի Ասորիքից, որ 628 թ. Աղվանքը երկրորդ անգամ մկրտվեց և որ Գանձահարի կաթողիկոսությունը մինչև XIX դ. աղվանական էր:

Բազմաթիվ զեկուցումներ կարդացվեցին նաև Իրանի, Մերձավոր Արևելքի և Միջին Ասիայի միջնադարյան արվեստի, մանրանկարչության, ճարտարապետության, առևտրի և արհեստագործության մասին, այն է. «Սասանյան տորևտիկայի դպրոցներից մեկի մասին» (Բ. Մաբշակ, Լենինգրադ), «XII—XIII դդ. Մերձավորարևելյան և Միջինարևելյան մանրանկարչության ծագման մի քանի հարցեր» (Մ. Վ. Գուբելիկ, Մոսկվա), «Մանրանկարչության Հե-

րաթի և Մավերաննախրի դպրոցների փոխադարձ կապերի մասին» (Օ. Ի. Գալերկինա, Լենինգրադ), «Ինժեներական մտքի զարգացումը Միշին Ասիայում» (Վ. Լ. Վոբոնինա, Մոսկվա), «Միջինասիական խանականների ճարտարապետական տիպոլոգիայի շուրջը» (Գ. Ա. Պուգաչենկովա, Տաշքենդ), «IX—XII դդ. միջինասիական և իրանական մզկիթների կոմպոզիցիոն ա-

ռանձնահատկությունները» (Ի. Ֆ. Բուռնդինա, Մոսկվա), «Հյուսիսային Խորասանի ճարտարապետությունը» (Ա. Մ. Պրիբիտկովա, Մոսկվա), «Նիզամիի պոեմի հերոսներ Ֆարհադն ու Շիրինը Խորասանի նախամոնղոլական շրջանի խեցեղենի վրա» (Գ. Ն. Իսլաշովա, Լենինգրադ) և այլն: